Lietas Nr. 132041516
Lietas arhīva Nr. 104AA-0044-17/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 27.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis B.Geimans,
tiesneses I.Jansone, L.Kuzmane,
izskatot rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 20.septembra spriedumu,

konstatēja:

2016.gada 7.aprīlī Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvades Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 099096 par to, ka /pers. B/ 2016.gada 7.aprīlī plkst.15.50, Rīgā, agresīvi vadīja transportlīdzekli AUDI A2, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Gaisa tiltu no Ūnijas ielas puses, un krustojumā ar Mazā Klijānu ielu apbrauca sastrēgumā esošu, stāvošu transportlīdzekļu kolonnu pa tramvaja sliežu ceļa klātni, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.301 "Aizliegts iebraukt" un papildzīmi Nr.827 "Darbības laiks 15:00-06:00", un pabraucot garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis pirms luksofora, pie aizliedzošā sarkanā luksofora signāla, iebrauca krustojumā, kā rezultātā radot ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju, kas izpaužas, kā agresīva braukšana. Pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk – CSN) 259.1., 53., 45.4.punkts un Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā un trešā daļa.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{28}$ panta otrajā daļā, $149.^{5}$ panta pirmajā daļā, $149.^{5}$ panta trešajā daļā un $149.^{4}$ panta trīspadsmitās daļas 1.punktā (l.l.14.).

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja 2016.gada 13.aprīļa lēmumu /pers. B/ uzlikts naudas sods 90 EUR apmērā (l.l.13).

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – iestāde) priekšnieka vietnieka 2016.gada 6.jūlija lēmumu Nr.1690 iepriekš minētais lēmums atcelts daļā par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK $149.^{5}$ panta trešās daļas, izbeidzot lietvedību, pārējā daļā lēmums atstāts negrozīts, /pers. B/ sūdzība noraidīta (l.l.31-38).

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 20.septembra spriedumu iestādes lēmums Nr.1690 atstāts negrozīts, /pers. B/ sūdzība noraidīta (l.l.45-48).

Par minēto spriedumu /pers. B/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) iesniedza **apelācijas sūdzību**, kurā lūdz atcelt tiesas spriedumu un izbeigt lietu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa ir pievienojusies policijas galējam lēmumam, nesniedzot nevienu izvērstāku vērtējumu par sūdzības iesniedzēja sūdzībā tiesai norādītajiem argumentiem. Tiesa un policija nepamatoti plaši un nepareizi iztulko agresīvas braukšanas saturu. Tiesa nepareizi ir novērtējusi pierādījumus. Šie ir būtiski pārkāpumi, kas ir ietekmējuši lietas iznākumu pēc būtības, jo lietā nepastāv nedz juridiskais, nedz faktiskais pamats sūdzības iesniedzēju sodīt par agresīvu braukšanu.

Videoieraksts nepierāda, ka sūdzības iesniedzējs būtu pārkāpis luksofora aizliedzošo signālu.

Viņa iesniegtā videoieraksta 0:20 sekundē redzams, ka tramvajs Gaisa tilta galā uzsāk kustību, bet savukārt luksoforā uz Gaisa tilta tikmēr vēl aizvien deg zaļais signāls, kurš uz dzelteno pārslēdzas tikai pēc 5 sekundēm. Tas nozīmē, ka tramvajs jau gandrīz bija iebraucis krustojumā ar Brīvības ielu, kad uz Gaisa tilta tikai sāka pārslēgties luksofora zaļais signāls.

Iepriekš minētā situācija redzama policijas videoieraksta 0:45 sekundē, kad transportlīdzekļi no Gaisa tilta vēl aizvien turpina pārbraukt krustojumu, kamēr tramvajs pat to laiku jau atrodas kustībā un grasās iebraukt krustojumā.

Transportlīdzekļu intensīvā plūsma pāri krustojumam, kad tramvajs no Mazās Klijānu ielas ir jau pietuvojies Brīvības ielai pierāda, ka tajā brīdī vēl nebija izslēdzies zaļais signāls Gaisa tilta galā esošajā luksoforā. Šie abi videoieraksti kopsakarā pierāda, ka tramvajam jau atrodoties kustībā un gandrīz iebraukušam krustojumā Gaisa tilta galā esošajā luksoforā vēl dega zaļais signāls, kurš pārslēdzās tikai pēdējā brīdī. Tas apstiprina sūdzības iesniedzēja sūdzībās norādītos paskaidrojumus par luksofora zaļā signāla pēkšņo izslēgšanos, kad jau viņš gandrīz bija iebraucis krustojumā. Savukārt policisti no Brīvības ielas un Mazās Klijānu ielas krustojuma pretējās puses jeb centra puses nevarēja redzēt, kurā brīdī

kāds signāls dega sūdzības iesniedzēja luksoforā. Redzot, ka tramvajs ir jau gandrīz iebraucis krustojumā, policisti izdarīja pārsteidzīgu secinājumu par to, ka luksoforā it kā jau sen būtu izslēdzies zaļais signāls. Šo pašu kļūdu ir pieļāvusi policija un tiesa, izskatot sūdzības iesniedzēja sūdzības. Tādējādi nav pierādīts LAPK 149.^{5} panta pirmās daļas pārkāpuma sastāvs par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls.

Bez tam tiesa un policija nepamatoti plaši tulko agresīvas braukšanas saturu. Sūdzības iesniedzējs nekādu ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju nebija radījis. Policijas videoierakstā var redzēt, ka nevienam transportlīdzeklim viņa dēļ nav jāmaina braukšanas virziens, jābremzē vai jāveic jebkāds cits izvairīšanās manevrs vai braukšanas virziena maiņa. Tāpat arī nevar konstatēt, ka sūdzības iesniedzējs būtu veicis avārijas bremzēšanu, ko varētu tulkot kā bīstamu manevru. Pretēji galējā lēmumā norādītajam, viņš neveica kustības trajektorijas maiņu, lai izvairītos no tramvaja. Vienīgais, ko var redzēt ir tas, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis sašūpojas, jo no tramvaja sliedēm pa kurām viņš brauca, noslīd transportlīdzekļa riteņi, sakarā ar ko nav pierādīts LAPK 149.^{5}panta pirmās daļas pārkāpums.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka vienīgi var runāt par LAPK 149.^{28} panta otrās daļas pārkāpumu, bet tas automātiski nenozīmē, ka jārunā par agresīvu braukšanu un, nevar vairs runāt par vairākiem cits citam sekojošiem pārkāpumiem, kā to paredz LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 1.punkts. Līdz ar to policijas galējā lēmuma un tiesas sprieduma nepareizība izpaužas tajā, ka policija un tiesa nepamatoti plaši un nepareizi tulko agresīvas braukšanas saturu. Tā rezultātā nepamatoti tiek dublēti citi pārkāpumu sastāvi, ar kuriem tiesiskās attiecības ir jau noregulētas.

Saskaņā ar policijas sākotnējo lēmumu, sodu sūdzības iesniedzējam piemēroja saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu un trešo daļu. Abi šie pārkāpumi ir viens otru izslēdzoši, proti, kamēr pirmajā gadījumā sods ir paredzēts par aizliedzošā signāla ignorēšanu, tad otrā gadījumā sods ir par to, ka aizliedzošais signāls ievērots, bet vienkārši transportlīdzeklis nav pareizi apturēts.

No policijas videoieraksta redzams, ka sūdzības iesniedzējs transportlīdzekli apturēja, līdz ar ko runāt var tikai par LAPK 149.^{5} panta trešās daļas pārkāpumu. Viņš neturpināju braukt krustojumā, tramvaju neapbraucu un nepārbraucu krustojumu, līdz ar ko nav pamata viņu sodīt saskaņā ar LAPK 149.^{5} panta pirmo daļu.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot LAPK 289.^{20} panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar LAPK 289.$^{2\,1}$ panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Novērtējusi gan pārsūdzēto spriedumu, gan iestādes 2016.gada 20.septembra lēmumu Nr.1690, tiesas kolēģija atzīst, ka tajos ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde un tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējušas lietas faktiskos apstākļus, novērtējušas lietā esošus un spriedumā un lēmumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to tiesas kolēģija, saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu, pievienojas iestādes (lēmuma lapas 4-7) un tiesas (sprieduma lapas 3-4) motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība satur pēc būtības tos pašus argumentus un motīvus, kuri ir atspoguļoti un izvērtēti iestādes lēmumā, kuriem pievienojusies rajona tiesa, līdz ar ko tiesas kolēģija pievienojas iestādes un tiesas izdarītiem secinājumiem, un atkārtota sūdzības argumentu un motīvu pārvērtēšana nav nepieciešama.

Tiesas kolēģija arī atzīst, ka apelācijas sūdzībā nav norādīts neviens jauns apstāklis, kas nebūtu bijis zināms pirmās instances tiesai taisot spriedumu.

Tas vien, ka sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli par pirmās instances tiesas spriedumā doto vērtējumu, nevar būt par pamatu, lai atceltu minēto spriedumu.

Ņemot vērā augstāk minēto tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. B/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un sodīts par LAPK 149.^{28} panta otrajā daļā, 149.^{5} panta pirmajā daļā un 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 1.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, bet pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, atstājams negrozīts.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.$^{1\,2}$ panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}, 289.^{22}pantu Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 20.septembra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis B.Geimans

Tiesnese I.Jansone

Tiesnese L.Kuzmane